

Dokument na schôdzu

A8-0327/2018

15.10.2018

SPRÁVA

o rozvojovej pomoci EÚ v oblasti vzdelávania
(2018/2081(INI))

Výbor pre rozvoj

Spravodajca: Vincent Peillon

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
INFORMÁCIE O PRIJATÍ V GESTORSKOM VÝBORE	11
ZÁVEREČNÉ HLASOVANIE PODĽA MIEN V GESTORSKOM VÝBORE	12

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o rozvojevej pomoci EÚ v oblasti vzdelávania (2018/2081(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 26 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, v ktorom sa uvádza, že „[k]aždý má právo na vzdelanie. Vzdelanie má byť bezplatné, aspoň v začiatkových a základných stupňoch“,
- so zreteľom na dokument s názvom Transformujeme náš svet: program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov 25. septembra 2015 a v ktorom sa uznáva, že spravodlivosť, začlenenie a rodová rovnosť sú neoddeliteľne spojené s právom na vzdelanie pre všetkých,
- so zreteľom na ciele trvalo udržateľného rozvoja, a najmä na cieľ 4: „Zabezpečiť inkluzívne a spravodlivé kvalitné vzdelávanie a podporovať možnosti celoživotného vzdelávania pre všetkých“, ako aj so zreteľom na Incheonskú deklaráciu a na Akčný rámec na vykonávanie cieľa trvalo udržateľného rozvoja 4, v ktorom sa uvádza, že „rodová rovnosť je neoddeliteľne spojená s právom na vzdelanie pre všetkých“,
- so zreteľom na odporúčanie č. 36 Výboru OSN pre odstránenie diskriminácie žien o práve dievčat a žien na vzdelanie,
- so zreteľom na akčný program z Addis Abeby o financovaní rozvoja, ktorý prijalo Valné zhromaždenie Organizácie Spojených národov 27. júla 2015,
- so zreteľom na rezolúciu Rady OSN pre ľudské práva č. 35/L2 z 22. júna 2017 s názvom Právo na vzdelanie: opatrenia prijaté v nadväznosti na rezolúciu Rady pre ľudské práva č. 8/4,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z roku 2002 s názvom Vzdelávanie a odborná príprava v kontexte znižovania chudoby v rozvojových krajinách (COM(2002)0116),
- so zreteľom na pracovný dokument Komisie z roku 2010 o upevnení a zlepšení vzdelávania v rozvojových krajinách s názvom More and Better Education in Developing Countries (SEC(2010)0121),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z roku 2018 s názvom Vzdelávanie v núdzových a dlhotrvajúcich krízových situáciách (COM(2018)0304),
- so zreteľom na deklaráciu zo Charlevoix o kvalitnom vzdelávaní pre dievčatá, dospievajúce dievčatá a ženy v rozvojových krajinách, ktorú prijala skupina G7 9. júna 2018,
- so zreteľom na Európsky konsenzus o rozvoji a Kódex EÚ týkajúci sa rozdelenia práce v oblasti rozvojevej politiky (COM(2007)0072),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 31. mája 2018 o vykonávaní spoločného pracovného

dokumentu útvarov Komisie (SWD(2015)0182) – Rodová rovnosť a posilnenie postavenia žien: Ako môžu vonkajšie vzťahy EÚ v období 2016 – 2020 zmeniť život dievčat a žien¹,

- so zreteľom na svoje uznesenie zo 17. apríla 2018 o zlepšení udržateľnosti dlhu rozvojových krajín²,
 - so zreteľom na globálnu monitorovaciu správu UNESCO o vzdelávaní uverejnenú v roku 2017 pod názvom Zodpovednosť vo vzdelávaní: plnenie našich záväzkov,
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A8-0327/2018),
- A. keďže vzdelávanie je základným ľudským právom a keďže je nevyhnutné na dosiahnutie všetkých cieľov trvalo udržateľného rozvoja; keďže vzdelávanie bráni tomu, aby sa chudoba prenášala z generácie na generáciu, a zohráva kľúčovú úlohu pri dosahovaní rodovej rovnosti a posilňovaní postavenia žien; keďže vzdelávanie ako právny priestor neznamená len rodovú rovnosť vyjadrenú v číslach, ale že ide o to, aby sa podporovala skutočná rovnosť medzi pohlaviami prostredníctvom vzdelávania aj vo vzdelávaní;
- B. keďže posledné oznámenie Komisie o vzdelávaní v rozvojových krajinách je z roku 2002 a aktualizované bolo len v roku 2010 prostredníctvom pracovného dokumentu;
- C. keďže v roku 2009 predstavovala pomoc na podporu vzdelávania 8,3 % celkovej rozvojovej pomoci a tento podiel klesol v roku 2015 na 6,2 %; keďže v prípade Únie a jej členských štátov sa tento podiel za rovnaké obdobie znížil z 11 % na 7,6 %;
- D. keďže pomoc na podporu základného vzdelania v Únii a jej členských štátoch sa od roku 2009 do roku 2015 znížila o 33,9 %, čo je viac ako v prípade pomoci na podporu vzdelávania vo všeobecnosti (15,2 %);
- E. keďže v roku 2015 nechodilo na základnú alebo strednú školu 264 miliónov školopovinných detí a mladých ľudí;
- F. keďže na konci roka 2017 bolo na celom svete viac ako 25,4 milióna utečencov, z ktorých 7,4 milióna bolo vo veku povinnej školskej dochádzky a 4 milióny nemali prístup k žiadnej forme základného vzdelávania; keďže v krajinách zasiahnutých nestabilitou a konfliktmi nechodí do základnej školy o 37 % viac dievčat než chlapcov a v prípade mladých žien je takmer o 90 % pravdepodobnejšie, že nebudú chodiť na strednú školu, v porovnaní s mladými ženami v krajinách, ktoré nie sú zasiahnuté konfliktom;
- G. keďže v správe OSN o cieľoch trvalo udržateľného rozvoja z roku 2017 sa uvádza, že v roku 2011 mala iba asi štvrtina škôl v subsaharskej Afrike elektrickú energiu a menej ako polovica mala prístup k pitnej vode; keďže subsaharská Afrika má najnižšie

¹ Prijaté texty, P8_TA(2018)0239.

² Prijaté texty, P8_TA(2018)0104.

per cento vyškolených učiteľov v základnom a stredoškolskom vzdelávaní;

- H. keďže podpora vzdelávania v rozvojových krajinách sa predtým príliš zameriavala na množstvo prihlásených študentov, a nie na kvalitu poskytovaného vzdelávania; keďže cieľom trvalo udržateľného rozvoja 4 sa má zabezpečiť kvalitné vzdelávanie pre všetkých do roku 2030;
- I. keďže niektoré podniky v rozvojových krajinách majú ťažkosti pri hľadaní zamestnancov s potrebnými zručnosťami;
- J. keďže úsilie vynakladané od roku 2016, ktoré treba privítať, predsa len nepostačuje na dobehnutie zameškaného, a preto v ňom treba pokračovať a zintenzívniť ho;
- K. keďže podľa organizácie UNESCO by sa pomoc na podporu vzdelávania pre krajiny s nízkymi príjmami a s príjmami v dolnej hranici stredných príjmov mala zvýšiť šesťnásobne, aby sa do roku 2030 podarilo splniť cieľ trvalo udržateľného rozvoja 4; keďže podľa Medzinárodnej komisie pre financovanie globálnych vzdelávacích príležitostí sa bude musieť pomoc v oblasti vzdelávania zvýšiť do roku 2030 z dnešných 12 miliárd dolárov na 89 miliárd dolárov;

Vzdelávanie v centre rozvoja

1. je presvedčený, že pomoc v oblasti vzdelávania musí byť prioritou, pretože vzdelávanie je základné právo, ale aj preto, lebo je dôležité na dosahovanie ďalších cieľov trvalo udržateľného rozvoja: pre hospodársky rozvoj a zmierňovanie nerovností, pre rodovú rovnosť, pre pomoc dievčatám a ženám, aby sa stali sebestačnými, pre sociálne začlenenie osôb so zdravotným postihnutím, zdravie, demokraciu a právny štát a predchádzanie konfliktom;
2. vyjadruje preto poľutovanie nad tým, že pomoc na podporu vzdelávania nepatrí medzi priority medzinárodných darcov; naliehavo žiada, aby sa vzdelávanie stalo stredobodom rozvojových politík Európskej únie a jej členských štátov;
3. uznáva, že dosiahnutie cieľa trvalo udržateľného rozvoja 4 si vyžaduje rozsiahle investície do systémov vzdelávania; tvrdí, že tieto investície budú musieť najskôr uskutočniť rozvojové krajiny, ale že na prekonanie nedostatku finančných prostriedkov bude naďalej nevyhnutná medzinárodná pomoc;
4. vyzýva Komisiu, aby aktualizovala svoje oznámenie o vzdelávaní a odbornej príprave v kontexte znižovania chudoby v rozvojových krajinách, ktoré pochádza z roku 2002, ako aj svoj pracovný dokument z roku 2010; odporúča, aby sa v novom oznámení naplánovali prostriedky na dosiahnutie cieľa trvalo udržateľného rozvoja 4 do roku 2030;
5. vyzýva Úniu a jej členské štáty, aby na vzdelávanie venovali 10 % svojej oficiálnej rozvojovej pomoci do roku 2024 a 15 % do roku 2030;
6. pripomína, že zintenzívnenie úsilia rozvojových krajín, ktoré je potrebné na podporu spravodlivých daňových systémov a boj proti nezákonným finančným tokom, a nevyhnutné zvýšenie oficiálnej rozvojovej pomoci nebude stačiť na vyplnenie medzery

vo financovaní; vyzýva preto na vytvorenie inovatívnych spôsobov financovania, ktoré využívajú existujúce mechanizmy a iniciatívy financovania a sú s nimi zosúladené, na posilnenie vnútroštátnych systémov vzdelávania;

7. so záujmom sleduje návrh Medzinárodnej komisie pre financovanie globálnych vzdelávacích príležitostí vytvoriť medzinárodný nástroj na financovanie vzdelávania, a to pod podmienkou, že tento nástroj skutočne doplní súčasné úsilie a nebude jeho náhradou; domnieva sa, že táto iniciatíva sa musí realizovať v súčinnosti s činnosťou Globálneho partnerstva v oblasti vzdelávania; uvádza, že pred akýmkoľvek financovaním by sa mala osobitná pozornosť venovať dlhovej kapacite krajín, ktoré majú nárok na pomoc;
8. konštatuje, že cieľ venovať 20 % oficiálnej rozvojovej pomoci EÚ na sociálne začlenenie a ľudský rozvoj vzťahujúce sa na základné sociálne služby vrátane zdravia a vzdelávania je nepresný a neumožňuje riadne monitorovanie výdavkov; žiada začlenenie kvantifikovaných cieľov do budúceho viacročného finančného rámca;

Reagovať na priority

9. pripomína, že zvládnutie základného vzdelania vrátane digitálnej gramotnosti je predpokladom rozvoja zručností a začlenenia do pracovného života, že vzdelávanie dievčat je rozhodujúcou pákou na dosiahnutie cieľov trvalo udržateľného rozvoja, zdravia a blaha, ako aj nástupu mierumilovných spoločností a že najmenej rozvinuté krajiny sú najviac vystavené nedostatku finančných prostriedkov, hoci práve v týchto krajinách majú investície najväčší prínos z ľudského, sociálneho, hospodárskeho a zdravotného hľadiska;
10. pripomína, že posilnenie postavenia zraniteľných skupín má zásadný význam pre ukončenie chudoby; trvá na tom, aby všetci ľudia, a to bez ohľadu na pohlavie, vek, etnickú príslušnosť, jazyk, náboženstvo, politický alebo iný názor, ako aj osoby so zdravotným postihnutím, prisťahovalci a pôvodní obyvatelia mali prístup k inkluzívnemu a spravodlivému kvalitnému vzdelávaniu a k príležitostiam celoživotného vzdelávania;
11. preto tvrdí, že pomoc Únie v oblasti vzdelávania musí najskôr reagovať na dve priority: uprednostňovať kvalitné a inkluzívne základné vzdelávanie a poskytovať intenzívnejšiu podporu najmenej rozvinutým krajinám;
12. zdôrazňuje najmä cieľ trvalo udržateľného rozvoja 4.1, ktorý sa zameriava na to, aby pre všetkých existovala bezplatná a kvalitná dvanásťročná základná a stredoškolská dochádzka; opakuje, že toto by mal byť hlavný pilier partnerstva Afrika – EÚ v súlade so strategickými prioritami, ktoré boli schválené počas samitu EÚ – Africká únia v roku 2017; poukazuje na to, že bezplatnosť by sa mala chápať nielen ako bezplatnosť školskej dochádzky, ale mala by sa vzťahovať aj na skryté poplatky, ako sú výdavky na školské potreby, dopravu a potraviny; domnieva sa, že štáty by mali uvažovať o systémoch štipendií s cieľom umožniť školskú dochádzku najviac znevýhodneným deťom; pripomína, že je dôležité zaručiť pluralizmus a slobodu výberu rodičov; žiada však Európsku úniu a členské štáty, aby v súlade s cieľom trvalo udržateľného rozvoja 4.1 a článkom 26 Všeobecnej deklarácie ľudských práv nepoužívali oficiálnu rozvojovú pomoc na podporu komerčných a na zisk zameraných vzdelávacích inštitúcií, ktoré

nerešpektujú zásady a hodnoty Únie;

13. žiada Úniu a členské štáty, aby prinajmenšom polovicu svojej pomoci určenej na podporu vzdelávania venovali do roku 2030 na základné vzdelávanie;
14. rovnako žiada, aby prinajmenšom 40 % pomoci Únie a jej členských štátov na podporu vzdelávania smerovalo do najmenej rozvinutých krajín;
15. žiada, aby sa venovala osobitná pozornosť rovnosti dievčat a chlapcov, ktorá má zásadný význam z hľadiska trvalo udržateľného rozvoja a zásady „nezabudnúť na nikoho“; vyzýva Úniu, aby presadzovala inkluzívne a kvalitné vzdelávanie s cieľom odstrániť prekážky prístupu dievčat k vzdelávaniu, ich účasti na výuke a ukončení štúdia; pripomína cieľ, aby do roku 2020 malo 85 % nových programov Európskej únie rodovú rovnosť ako svoj hlavný alebo aspoň významný cieľ; žiada napokon, aby sa podporilo budovanie vzdelávacích systémov, ktoré zodpovedajú potrebám študentov so zdravotným postihnutím, ako aj iných menších a zraniteľných skupín, a to so zreteľom na miestne špecifiká;
16. víta skutočnosť, že Komisia prijala oznámenie o vzdelávaní v núdzových a dlhotrvajúcich krízových situáciách a cieľ vyčleňovať od roku 2019 na vzdelávanie 10 % humanitárnej pomoci Únie;
17. pripomína, že vzdelávanie detí utečencov alebo presídlených detí treba už od začiatku považovať za prioritu; zdôrazňuje význam podpory krajín, ktoré sú postihnuté nestabilitou a konfliktom, s cieľom posilniť odolnosť ich systémov a zabezpečiť prístup ku kvalitnému vzdelávaniu, a to aj na stredoškolskej úrovni, pre deti a mladých utečencov, osoby vysídlené v rámci krajiny a ich hostiteľské komunity;
18. zdôrazňuje potrebu integrovanejšej, rýchlejšej, systematickejšej a účinnejšej reakcie, do ktorej budú zapojené všetky zúčastnené strany, na potreby v oblasti vzdelávania v núdzových situáciách v súlade so zásadou prepojenia medzi núdzovou pomocou, obnovou a rozvojom;
19. poznamenáva, že určité cieľové krajiny nemôžu alebo nechcú spĺňať základné potreby obyvateľstva vrátane jeho vzdelávacích potrieb; žiada, aby sa určil najvhodnejší partner občianskej spoločnosti a aby sa zlepšili a rozšírili osvedčené postupy, ktoré v tejto oblasti uplatňujú mimovládne organizácie a ďalšie subjekty;
20. pripomína význam stredoškolského, technického a odborného vzdelávania pre zamestnateľnosť mladých a dlhodobý rozvoj; domnieva sa, že technické a odborné vzdelávanie musí viesť k dôstojným pracovným miestam, byť zamerané na rozvojové potreby krajiny a na potreby podnikov, prebiehať v koordinácii s týmito podnikmi a v rámci možnosti byť nimi financované; upriamuje pozornosť na projekty, v ktorých sú spoločne zapojené súkromný sektor a strediská odbornej prípravy, a vyzýva Komisiu, aby preskúmala, ako podporiť financovanie rozvoja takýchto iniciatív; konštatuje, že by sa mohol mobilizovať vonkajší investičný plán Únie na dosiahnutie týchto cieľov, a žiada strategické zapojenie organizácií občianskej spoločnosti do plánovania a vykonávania v tejto oblasti;
21. je znepokojený javom tzv. úniku mozgov; poznamenáva, že niektoré členské štáty

vyčleňujú viac ako polovicu svojej pomoci určenej na vzdelávanie na náklady na školské vzdelávanie na svojom území; uvádza, že zvýšenie pomoci na vzdelávanie bude musieť znížiť tento podiel; vyzýva členské štáty, aby preskúmali a uplatňovali osvedčené postupy a skúsenosti, ako sú akademické výmeny a výmeny odborníkov; domnieva sa, že víza na viac vstupov by týmto študentom umožnili, aby mali stále aktuálne vedomosti, a podporili by kyvadlovú mobilitu; vyzýva súčasne, aby sa zaviedli stimuly alebo opatrenia, ktoré by študentov podnietili k práci v hospodárskom alebo vo vládnom sektore v ich domovskej krajine v čo najkratšom čase po návrate tak, aby získané poznatky boli v prvom rade prínosné pre partnerské krajiny;

22. konštatuje, že kvalitné vyučovanie je pre učenie rozhodujúce; so znepokojením konštatuje, že kvalita a dostupnosť odbornej prípravy učiteľov je naďalej vážny problém, najmä v subsaharskej Afrike; poukazuje na úsilie, ktoré treba vynaložiť pri počiatkovej a ďalšej odbornej príprave učiteľov, so zameraním na znalosti a pedagogické zručnosti, ako aj na ich prijímanie, odmeňovanie a pracovné podmienky, okrem iného s cieľom podnecovať ich v tom, aby zostali v krajine a odovzdávali svoje znalosti budúcim generáciám; žiada viac výmenných programov medzi učiteľmi z rozvojových krajín a z členských štátov Únie, napríklad prostredníctvom programu Erasmus+;
23. berie na vedomie, že sú potrebné rozsiahle investície do infraštruktúry, materiálneho vybavenia a školských zariadení, najmä vo vidieckych alebo málo obývaných oblastiach, aby sa zabezpečil pre všetkých rovnaký prístup k vzdelávaniu bez diskriminácie;
24. zdôrazňuje význam nových technológií pre zlepšenie prístupu k vzdelávaniu a jeho kvality, najmä pokiaľ ide o rozširovanie znalostí, odbornú prípravu, pedagogiku a rozvoj učiteľov a riadenie vzdelávacích zariadení; zdôrazňuje potrebu využiť prínosy digitálnej transformácie ako príležitosť zabezpečiť, aby sa v rozvojových krajinách ujali moderné poznatky a vyučovacie metódy; upozorňuje na skutočnosť, že tieto nové technológie musia podporovať úsilie v oblasti vzdelávania, a nie ho nahrádzať znižovaním pedagogických noriem; žiada lepšie posúdenie vplyvu technologických investícií na výsledky vzdelávania; zdôrazňuje posilnenie digitálnych zručností, aby sa tak podporila emancipácia žien a dievčat;
25. vyzýva na zvýšenie úsilia o riešenie problémov digitálneho vylúčenia prostredníctvom vzdelávania a odbornej prípravy v oblasti základných digitálnych zručností a iniciatív na uľahčenie využívania IKT; ďalej žiada zavedenie digitálnej gramotnosti do učebných osnov na všetkých úrovniach vzdelávania v rozvojových krajinách s cieľom získať zručnosti, ktoré si vyžaduje ľahší prístup k informáciám;
26. konštatuje, že vzdelávanie musí nasledujúcu generáciu pripraviť na to, aby dokázala žiť plnohodnotný život vo svete, ktorý sa mení v dôsledku robotiky a automatizácie; domnieva sa, že dostupná odborná príprava musí poskytovať skutočnú odbornú kvalifikovanosť, aby dokázala splniť očakávania ľudí, ktorí hľadajú zamestnanie, ako aj podnikov, a že v záujme tohto cieľa by sa preto nemali vylúčiť partnerstvá so súkromným sektorom v oblasti odborného vzdelávania; zdôrazňuje v tejto súvislosti význam pružnosti a zručností, ale aj životných a sociálnych zručností vo vzdelávaní; je presvedčený, že okrem teoretických poznatkov získavaných v školách je potrebné, aby

deti nadobudli aj zručnosti v oblasti myslenia, aby boli schopné klásť si otázky, ako aj tvorivé zručnosti, aby mohli pretaviť myšlienky do skutkov, zatiaľ čo celoživotné vzdelávanie by ich malo pripravovať na celoživotné aktivity;

27. zdôrazňuje prepojenie medzi vzdelávaním a zdravím; konštatuje, že školské lekárstvo a vzdelávanie v oblasti zdravia nielenže podporujú vzdelávanie, ale aj umožňujú osloviť veľkú časť spoločnosti; žiada, aby sa zaviedol komplexný a integrovaný prístup k sexuálnemu vzdelávaniu zameranému na dievčatá a chlapcov, ktorý sa bude zaoberať otázkami zdravia, ako je HIV, plánovanie rodiny a tehotenstvo, a takisto prispeje k plneniu všeobecnejších cieľov, ako je napríklad zlepšovanie prístupu dievčat k vzdelávaniu; zdôrazňuje význam poskytovateľov zdravotnej starostlivosti z hľadiska psychologicko-sociálnej podpory, najmä v krajinách zasiahnutých konfliktmi, s cieľom zlepšiť odolnosť malých detí;
28. povzbudzuje štáty k tomu, aby zabezpečili, že malé deti absolvujú aspoň jeden rok bezplatnej predškolskej výchovy v súlade s cieľom trvalo udržateľného rozvoja č. 4.2;
29. opätovne pripomína, že kvalitné vzdelávanie je možné len v priaznivom prostredí, a to aj pokiaľ ide o zapojenie rodičov, aspekty výživy, bezpečnosť, ako aj prístup k elektrine, vode a primeraným hygienickým zariadeniam, aby mali chlapci a dievčatá skutočný prínos zo školy a aby sa zvýšila miera ukončenia vzdelania, najmä na základnej úrovni;

Zlepšenie kvality pomoci

30. zastáva názor, že predpokladom akéhokoľvek zlepšenia účinnosti pomoci sú hodnotenia systémov vzdelávania vrátane vzdelávania poskytovaného neštátnymi inštitúciami, kvality vzdelávania a výsledkov učenia; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby financovali výskum, agregáciu údajov a spoľahlivé, technické, nediskriminačné a nezávislé nástroje na hodnotenie;
31. považuje za prvoradé, aby sa v oblasti vzdelávania zabezpečila lepšia koordinácia finančných darcov v rámci miestnych skupín s cieľom predchádzať duplicitným, či dokonca protichodným snahám pomôcť; vyzýva členské štáty, aby systematickejšie využívali spoločné plánovanie a delegovanie; pripomína, že rozvojová pomoc nemôže podporovať stratégiu ovplyvňovania;
32. zdôrazňuje povinnosť vlád zabezpečiť svojim občanom právo na vzdelanie; zdôrazňuje preto potrebu zabezpečiť, aby boli zodpovedné subjekty na všetkých úrovniach schopné poskytovať služby pre všetkých, a potrebu zaviesť spravodlivé, dostupné a nediskriminačné národné vzdelávacie inštitúcie, stratégie a plány, ktoré sa budú vyznačovať skutočnou zodpovednosťou a budú vypracované na základe dôslednej konzultácie a za strategickej účasti kľúčových aktérov vrátane občianskej spoločnosti, s konkrétnymi cieľmi a monitorovacími mechanizmami, pravidelnými hodnoteniami a inšpekciami, jasným a transparentným vymedzením zodpovednosti a pridelovaním zdrojov, ktoré bude podliehať nezávislým kontrolám; podporuje prijatie vnútroštátnych regulačných rámcov týkajúcich sa vytvorenia a fungovania služieb v oblasti vzdelávania;
33. zdôrazňuje predvídateľnosť pomoci a zodpovednosť partnerských štátov; v tejto

súvislosti poukazuje na to, že rozpočtová podpora a pomoc, ktorú poskytujú multilaterálne organizácie, najlepšie spĺňajú tieto požiadavky;

34. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby, pokiaľ je to možné, uprednostňovali sektorovú rozpočtovú podporu s prísnyimi kritériami vrátane dobrej správy a hĺbkovej kontroly, a to s cieľom zabrániť prípadom korupcie; pripomína, že tretie krajiny, ktoré sú príjemcami pomoci, sa zaviazali vrátiť platby v prípade závažných nezrovnalostí; žiada zapojenie občianskej spoločnosti do monitorovania dohôd o financovaní; zdôrazňuje potrebu vytvorenia monitorovacieho mechanizmu, ktorý by umožnil zistiť, či boli rozvojové fondy zneužitú, a uplatniť následne sankcie vrátane prerozdelenia finančných prostriedkov, s cieľom zvýšiť podporu krajín s lepšími postupmi v tejto oblasti;
35. nabáda Komisiu a členské štáty, aby podporovali úlohu miestnych orgánov a organizácií občianskej spoločnosti pri príprave a realizácii programov na podporu vzdelávania, a to aj v rámci rozpočtovej podpory;
36. konštatuje, že prostredníctvom multilaterálnych orgánov sa poskytuje len jedna tretina pomoci v oblasti vzdelávania oproti dvom tretinám v oblasti zdravia; vyzýva preto Komisiu a členské štáty, aby zvýšili svoje finančné prostriedky na Globálne partnerstvo v oblasti vzdelávania a na fond Vzdelávanie nepočká (Education cannot wait); domnieva sa, že Globálnemu partnerstvu by sa malo v rámci jeho budúceho strategického plánu na obdobie po roku 2020 umožniť predĺženie jeho programového obdobia z troch na šesť rokov, aby sa tak umožnilo stabilnejšie a predvídateľnejšie financovanie, ktoré je osobitne potrebné na posilnenie vnútroštátnych systémov vzdelávania;
 - o
 - o
 - o
37. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii, ako aj vládam a parlamentom členských štátov.

INFORMÁCIE O PRIJATÍ V GESTORSKOM VÝBORE

Dátum prijatia	9.10.2018
Výsledok záverečného hlasovania	+: 25 -: 0 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Mireille D'Ornano, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Lola Sánchez Caldentey, Eleni Theocharous, Mirja Vehkaperä, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Thierry Cornillet, Ádám Kósa, Cécile Kashetu Kyenge, Florent Marcellési, Paul Rübig, Kathleen Van Brempt
Náhradníci (čl. 200 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Krzysztof Hetman, Kati Piri

**ZÁVEREČNÉ HLASOVANIE PODĽA MIEN
V GESTORSKOM VÝBORE**

25	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Thierry Cornillet, Mirja Vehkaperä
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Krzysztof Hetman, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Ádám Kósa, Paul Rübig, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Željana Zovko
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Kati Piri, Kathleen Van Brempt
Verts/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi

0	-

1	0
PPE	Anna Záborská

Vysvetlenie použitých znakov:

+ : za

- : proti

0 : zdržali sa hlasovania